

Sygn. akt V CSK 390/17

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa F. Sp. z o.o. w W.

przeciwko Z. N. i D. Z.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 stycznia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych

od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 2 lutego 2017 r., sygn. akt X Ga [...],

1. odrzuca skargę kasacyjną w części dotyczącej rozstrzygnięcia z punktu I. zaskarżonego wyroku co do oddalenia powództwa,

2. w pozostałym zakresie odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

3. zasądza od pozwanych na rzecz powoda kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 marca 2014 r. Sąd Rejonowy w W. zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 50.000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 40.378,14 zł od dnia 10 grudnia 2002 r. i od kwoty 9621,86 zł od dnia 17 grudnia 2002 r. Na skutek apelacji pozwanych, Sąd Apelacyjny w [...] zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że odsetki od kwoty 50.000 zł zasądził od 18 czerwca 2009 r., w pozostałej części oddalił powództwo i apelację.

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego pozwani wskazali, że wyrok ten zaskarżają w całości, a jako przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania powołali art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c., to jest występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego i potrzebę wykładni przepisów prawa.

W związku z zakresem zaskarżenia wskazanym w skardze kasacyjnej mieć należy na uwadze, że wyrok Sądu Apelacyjnego w części zmieniającej wyrok Sądu pierwszej instancji przez częściowe oddalenie powództwo - co obejmuje odsetki ustawowe za opóźnienie, łącznie od kwoty 50.000 zł, za czas do 17 czerwca 2009 r. - jest dla pozwanych korzystny. Niekorzystne jest natomiast dla nich rozstrzygnięcie objęte punktem drugim wyroku Sądu Apelacyjnego, a więc w części oddalającej ich apelację, to bowiem rozstrzygnięcie obejmuje zarówno zasądzenie kwoty 50.000 zł jak i odsetki od niej od 18 czerwca 2009 r. do dnia zapłaty. Dopuszczalność skargi kasacyjnej, podobnie jak i innych środków zaskarżenia, uzależniona jest od wykazania przez skarżącego interesu prawnego w zaskarżeniu, ten zaś uwarunkowany jest wykazaniem pokrzywdzenia kwestionowanym orzeczeniem (por. mająca moc zasady prawnej uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2014 r., III CZP 88/13, OSNC z 2014 r., nr 11, poz. 108), co wyraża się niekorzystną dla strony różnicą między zgłoszonym przez nią żądaniem a treścią rozstrzygnięcia. Jeżeli zatem pozwani w apelacji domagali się zmiany wyroku Sądu pierwszej instancji przez oddalenie powództwa i w części takie rozstrzygnięcie w Sądzie drugiej instancji uzyskali, to nie powinno budzić wątpliwości, że składając skargę kasacyjną od wyroku tego Sądu nie mają interesu

w zaskarżeniu tego, korzystnego dla nich, rozstrzygnięcia. Stan ten czyni, więc w tej części ich skargę kasacyjną niedopuszczalną.

Z uwagi na powyższe skargę kasacyjną pozwanych we wskazanej części należało odrzucić (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.).

Analiza natomiast wskazanych przez skarżących przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie uzasadnia wniosku o ich wystąpieniu w sprawie. Zagadnienie, które skarżący sformułowali, nawet przy założeniu, że istnieje wątpliwość jak w razie przelewu wierzytelności oznaczyć szkodę przy odpowiedzialności członków zarządu spółki z o.o. (art. 299 k.s.h.), nie miałoby wpływu na rozstrzygnięcie biorąc pod uwagę, że tak cena za przelaną wierzytelność jak i zasądzona kwota, stanowiąca część przelanej wierzytelności, są tej samej wysokości.

Nie miałyby też znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy wyjaśnienie czy art. 139 § 3 k.p.c. ma wyłącznie znaczenie procesowe czy też może oddziaływać w płaszczyźnie prawa materialnego, przez wywarcie skutków z art. 455 k.c. skoro z okoliczności sprawy wynika, iż Sąd wymagalność roszczenia odszkodowawczego powiązał nie z datą doręczenia wezwania do próby ugodowej, ale z datą powzięcia przez skarżących rzeczywistej wiedzy o tym wezwaniu, co nastąpiło po prawidłowym doręczaniu im zawiadomień o terminie posiedzenia pojednawczego.

Wskazywane przez wnoszącego skargę kasacyjną przesłanki przyjęcia jej do merytorycznego rozpoznania, tu: w postaci zagadnienia prawnego i potrzeby wykładni prawa, muszą być tego rodzaju, aby wypowiedź Sądu Najwyższego o nich oddziaływała na rozstrzygnięcie w sprawie. Ponieważ taka sytuacja w sprawie nie zachodzi, należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w związku z § 2 pkt 5 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.).

aw

jw